

Den før-adamittiske verden og Lucifers opprør mot Gud

Av Jan Lilleby

I
m
i
n
e
m
a
n
g
e
å
r
s
o
m
b
i

bellærer og med min nettside, som rommer en lang rekke bibelemner og innfallsvinkler i bibelske spørsmål, skal jeg her ved for første og kanskje eneste gang komme med opplysning og tanker om den såkalte før-adamittiske tiden – tiden som altså gikk forut for 1. Mos. 1, 2. **(BILDE: Italia og alpene kan skimtes fra rommet)**

Menneskets historie begynte ikke reelt sett før i kapittelets 26. vers «Da sa Gud: La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse...»

Moses begynte med den før-adamittiske tidsalderen (som varte i X antall år, og da snakker vi kanskje om milliarder, – men helt sikkert millioner på millioner) og på Guds oppdrag

skrev han:

Vers 1: «I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden».

Vers 2: «Og jorden var øde og tom, det var mørke over det store dyp, og Guds Ånd svevet over vannene.»

Ved førstegangs-lesning kan det se ut som om Gud skapte en øde og tom jord der det bare fantes vann å skue, over hvilket hans Ånd vaket og forberedte 'neste trekk' i skapelsesplanene.

Men dette er helt feil.

Mellom vers 1 og 2 ligger det en tidsalder som endte med en gigantisk altomfattende katastrofe og undergang: Den før-adamittiske tidsalderen!

Moses ble ikke gitt å kunne lære ut og forkynne om dette – men hos flere av profetene opp gjennom den fortsettende bibelhistorien finner vi mer presise omtaler av den før-adamittiske tidsalder, og sist ute av Guds tjenere i Bibelen kan vi finne apostelen Peter med sin karakteristikk av den dom som Gud lot falle over den før-adamittiske verden. Han sammenligner Noa og vannflommen med den katastrofe som skjedde da Gud dømte jorden og ødela den i den før-adamittiske tiden. Jeg kommer tilbake til dette nedenfor. Men jeg vil skissere litt først i grove trekk.

HVA VAR PÅ JORDEN I TIDEN FØR ADAM?

Når vi har uttrykket «før-adamittiske» – så henspeiler dette selvsagt ikke minst på at mennesket ennå ikke fantes på jord. Adam var jo den aller første, og Eva ble det andre menneske Gud skapte. Det finnes flere websteder der en spekulerer i og mener å kunne fastholde at det fantes mennesker, før Gud skapte Adam. Men dette syn er jeg helt uenig i. Det vil ikke bli tatt opp i denne artikkelen.

Det synes dermed klart at dersom jorden hadde intelligente

selvstendige innbyggere i tidsalderen før Gud skapte Adam, så er det min personlige overbevisning at det var Guds engler som befolket kloden.

Selv om vi i Bibelen finner engler som kunne opptre overnaturlig og i en overjordisk dimensjon – er det ikke utenkelig at de ble gitt av Herren å kunne oppholde seg på jorden før menneskets tid kom.

Jorden i den før-adamittiske tiden var ganske så annerledes i skikkelse enn jorden fra da Gud begynte å gjenreise den etter domskatastrofen nevnt. Kontinentene lå annerledes i forhold til hverandre, de forskjellige havområder var derfor annerledes, likeså de to polene nord og syd. Enkelte har hevdet at jorden kan ha vært større enn den nå er. En kjempeplanet...og her kan man bare spekulere.

I den tidlige tiden etter at Gud skapte himmelen og jorden, er det min personlige overbevisning at det var følgende bestanddeler og skapninger som utgjorde jorden og livet på jorden:

1 Det var vannområder både innsjøer og havområder, og derav landområder og antakelig også polområder.

2 Det var skapt vegetasjon og diverse former for dyreliv – men her vil jeg hevde noe siden, som kan overraske mange – og selv om Gud skapte nye dyr i Adams tid, er det mange arter som gikk under for alltid før dette.

3 Og som nevnt, Gud lot sine engler inneha planeten – det nevnes jo at de kunne telles i myriader hva gjelder antall. Den største og høyeste var Lucifer – siden kalt Satan og djevelen, for han vendte seg imot Gud og rev også med seg en tre-del av englene i dette fallet.

Vi vet ikke om englene var gitt på denne tiden og eksempelvis å være uavhengig av slikt som vi mennesker er helt avhengige av: Hvile, søvn, mat, hus og bo i,

transportmuligheter som vogner og liknende, skip, ja mye av slikt som hører til i den infrastruktur som vi har opparbeidet gjennom århundrene. Fra historien om Lot og redningen fra dommen mot Sodoma, finner vi at engler tok inn og overnattet hos ham. De til og med spiste mat. Så de kan altså opptre temmelig likt mennesker og på en måte fordekke sin overnaturlige englemakt og egenskaper. Paulus poengterte dette, og sa: Vær gjestfrie, for ved det kan dere ha hatt englebesøk uten å vite det. Nettopp fordi de klarer å framtre som vanlige mennesker.

Men vi vet i allfall at englene ikke var organisert slik at de var av han og hun og kunne få barn og dermed slektninger som arvet dem osv. Nei, ulikt med Adam og Eva som kunne stifte familie, var hver engel en egen separat og direkte skapning som var laget av Gud. De hadde blitt gitt en rekke overnaturlige krefter og evner, noe vi ser klart i Bibelen der engler nevnes. I utgangspunktet er de evige skapninger, og det er bare Gud som har makt og evne til eventuelt å ta deres liv om han finner dette riktig.

Det er visse passuser i Åpenbaringsboken som hentyder at Satan (Lucifer) en dag i tiden etter at Tusenårsriket har vært på jord, må bøte med livet. Og da vil nok alle som har fulgt ham blant englene også få samme dom. De blir tilintetgjort fullstendig, slik jeg forstår Bibelens ord om dette.

HVA BESTOD EGENTLIG LUCIFERS FALL AV?

For å klargjøre for leseren, la meg si følgende: Lucifers fall må ha vært ikke bare uttrykt overfor Gud ved at han sa seg uenig med Gud i noe. Husk, han beskrives (bibelvers skal vi komme til om ikke lenge) som DEN ALLER STØRSTE av alle skapninger. Han hadde dermed også en kraft og makt og visse kapasiteter som egentlig plasserte ham øverst av alle, og bare Guddommen var høyere. Dette viser at Lucifer var helt enorm hva gjaldt makt og kraft og evner. Helt sikkert.

Av den grunn vil jeg hevde min teori om hva Lucifers fall egentlig var og hva som skjedde da han handlet imot Guds vilje og plan. Samtidig viser det oss at engleverden ikke er en robot-verden, men de tenker selv og velger selv sin lojalitet.

For det første, Lucifer kan ha forstått at Guddommen ville skape oss mennesker i deres eget bilde, ref. 1. Mos. 1, 26 og prioritere disse framfor dem allerede skapte engleskarene.

Lucifer ble grepet av hovmod og sjalusi, og ville da hevde seg imot Guds vilje.

Dermed satte denne store engelen i gang med SITT EGET PRIVATE SKAPERVERK for å vise Gud at han eventuelt var bedre eller like bra som ham.

Han klarte å skape eller frambringe...du gjettet riktig: De unaturlige enorme øgledyrene og artene som vi med ett ord kaller for Dinosaurer! Vitenskapen har solid belegg for at dette var for så lenge siden som 65 mill år. Sjekk dette selv på internett! Det finnes alders-tabeller for de forskjellige periodene.

I mine øyne framstår slike forhistoriske dyr som unaturlige, unyttige til noe godt eller meningsfullt, farlige, og sett med menneskelige øyne, nærmest uovervinnelige dersom de hadde fylt jorden i vår tid. Jurassic Park filmene – selv om de er fri Hollywood fantasi – har et poeng når filmene lar disse svære beistene og drapsmaskinene herje vilt over filmrerretet slik vi har sett. Ta en titt på bildet her av en Tyrannosaurus, en skikkelig killer og ødelegger. Jeg grøsser.

Men da Gud sendte sin ødeleggende dom over Lucifer og hans ville skaperverk, ble alt på jorden totalt ødelagt og druknet i den store katastrofen, der Gud antakelig (vitenskapen hevder dette i stor grad) styrtet en stor asteroide på jorden i Den mexicanske Gulf like utenfor Yucatán/Texas; og den sprengte og ødela hele klodens overflate. Det var snakk om en kraft opp mot **850 millioner megatonn**, eller framstilt mer forståelig 1,7 millioner 50-megaton bomber lik den Sovjet sprengte over Novaja Semlja under den kalde krigen!! Vi klarer nesten ikke å fatte en slik vanvittig sprengkraft. Alt på landjorden ble oppbrent av den enorme heten, og trykkbølgen fór jorden

rundt flere ganger og la flatt alt som stod oppreist. Jordskorpen sprakk opp mange steder. Himmelen ble helt svart av sprengskyen og alt støv som ble slynget opp. Om det fantes et slags sollys – kanskje at det var fra den samme sol som lyser i vår tid (?) – så var det utestengt og den ødelagte planeten gikk til slutt inn i hva mange har kalt for «Atomvinteren» – det som skjer dersom en full atomkrig brøt ut. Den må ha vart veldig lenge og man har bare alderen til de forskjellige fossil-funnene å støtte seg til. Men det er atskillige antall millioner år. Antakelig ble jordens solsystem rokert og planeten havnet i en bane uten solvarme overhodet. Mye tyder på dette.

Jorden med dens vannmengder ble frosset ned i en uhyrlig kulde. Alle frø fra planter tidligere skapt ble bevart i tidene, men vanskapningene, altså dinosaurerne og deres flygende og sjøbaserte arter døde helt ut og er for alltid

utslettet. De kommer aldri mer tilbake, og det skal vi være glad for.

Det er fra denne forhistoriske katastrofen – titalls millioner år siden – at man har funnet og ennå finner bevarte fossiler i jordens villmarker. Dinosaur-skjelettene er ganske talende og er blant de aller største funnene. Dette kan leseren selv studere på internett.

Det var aldri slik at mennesket har levd på jorden samtidig med Dinosaurerne. Mange har fantasert seg dithen at disse vanskapningene fantes samtidig med mennesket helt opp til

Noas tid og vannflommen, men deretter ikke overlevde denne. Men slike ville fantasier holder ikke mål. De krasjer med de faktiske vitenskapelige funnene.

Vitenskapen har rett når den stadfester idéen om en «Gammel jord» som eksisterte før Adams tid kom, idet fossilene ved ganske faktabaserte habile tester på deres riktige alder, viser at de levde titalls av millioner år tilbake. På nettet finner du som nevnt tidligere, tabeller for dette om du vil studere tallene mer nøye.

Jeg har sympati for begge leirene innen kreasjonistenes rekke, men må si meg uenig i tanken om en «Ny jord» som ble til for cirka 6000-10000 år siden. Den teorien **kolliderer med de faktiske fysiske bevisene** hentet opp ved de mange fossilene og skjelettene som foreligger i verdens museer.

Jesus var virkelig inne på noe da han i en av sine kjente lignelser framsatte Satan som en fiende som gikk ut «**..og sådde sitt ugress i hveteåkeren...**» for at dette skulle stjele plassen til det kultiverte kornet og åkrene til matforsyning. Satans ugress skulle kvele fortrenge og ødelegge det ekte frøet og de ekte kornsortene. Der traff Jesus spikeren på hodet hva gjelder Satan også generelt: Han ville med sitt private skaperverk (ugresset med Dinosaurer og annet) hevde seg imot Herren og stikke kjepper i hjulene og heller framheve seg selv. Vers 28 i Matt. 13 er slående: **«Dette har en fiende gjort...».**

Men katastrofen ødela ikke englebefolkningen på den gamle jord. De har jo helt

suverene kropper og egenskaper. Da Daniels tre venner ble kastet inn i den overopphetede ovnen av den babylonske kongen, fikk de se en «..som liknet en gudesønn..» stå inne i ildhavet sammen med de tre, og de var alle i live. Gud hadde sendt sin engel og reddet dem. Dette sjokkerte positivt kongen og han fikk dem ut av ovnen (Dan. 3, 1-28). Engler kan gå inn og ut av alle elementer kjent av oss: Ild, vann, luft, is, gasser, gjennom stengte dører eller vegger, de kan til og med opptre i drømmer. Det ser ut som om Gud lot både sine trofaste engler og de falne engler være uberørte av katastrofen. De beholdt sine liv. Men de onde ble skilt ut og separert fra de gode. De ble i hht. 2 Pet. 2, 4 sendt i avgrunnen (gresk: Tartarus, en form for fengsel i påvente av dommen) – der de holdes fanget. Antakelig fikk Peter denne lærdom av Jesus selv.

I vår tid finner man at Satan og hans kollegaer i engleverden, befinner seg ute i verdensrommet et sted. For hvordan skulle ellers overengelen Mikael i Åp. 12, 7-9 kunne kaste Satan (kalt Den store Dragen) ned hit til jorden? Det skal skje i Den store Trengsel. Himmelen i dette ordet fra Åp. 12 er den fysiske astro-himmelen med sine planeter, stjerner og galakser, og ikke den overhøye Guds himmel (gresk: Epiuranos), dit menighetens troende en dag skal

komme. Se også Ef. 6 og Paulus' ord om herskerne i himmelrommet og verdens herrer mv.

Grunnen til at Satan også kalles dragen eller slangen, mener jeg bestemt skyldes at han maktet å frambringe sitt eget private skaperverk, med disse faktisk så dragelignende Dinosaurer og deres morderiske natur og villskap. Lucifers første og eldste kallenavn ble derfor hentet ut fra at han stod bak disse drageaktige og slangeaktige dyrene. (Se BILDE ovenfor)

Ordet fra Edens have om at «slangen fristet Eva», var ikke noen bokstavelig buktende slange som hang fra grenene i Livets Tre i Eden. Nei, det var Satan, som hadde dette gamle kallenavnet i nedsettende betydning, slangen eller dragen. Og i Åpenbaringsboken finner vi at det blir brukt igjen.

Dette begynner å bli interessant, gjør det ikke?

Men mere skal det bli. Vi skal se på konkret hva Bibelen sier i disse anliggender.

PETERS KORTE INNLEGG OM DOMMEN OVER DEN FØR-ADAMITTISKE VERDEN

Peters ord om disse ting er kortfattet og ikke utbrodert i noen lang utlegning og med mange referanser. Han bare konstaterer og slår fast visse fakta om tidene før Jesu komme til dem.

2 Pet. 2, 4-6 peker på dette:

«For Gud sparte ikke de engler som hadde syndet, men styrtet dem ned i avgrunnen (gresk: Tartarus), der de blir holdt i varetekt i mørkets huler inntil dommen.

5: Han sparte heller ikke den gamle verden, men bevarte rettferdighetens forkynner Noah – selv den åttende – den gang han førte vannflommen over de ugudeliges verden.

6: Og han la byene Sodoma og Gomorra i aske og fordømte dem til undergang, og satte dem til et forbilde på de ugudelige i framtiden.»

2 Pet. 3, 5-6 sier i tillegg: (Dette er den før-adamittiske verden) –

«Men når de påstår dette, overser de med vilje at det fra eldgammel tid var himler og en jord som ble til ved Guds ord, ut av vann og gjennom vann.

6: Ved dette gikk den daværende verden under, da den ble oversvømmet av vann.»

Vi ser her opplistet tre domshandlinger som Gud utførte i tidene før, hvorav to var dom ved vann flommer, og én var dom ved ild:

Først, dommen over Lucifers og de andre falne englenes opprør i den før-adamittiske verden. Den druknet hele jorden i vann og antakelig var dette forårsaket av en enorm asteroide som ødela jorden helt – drepte alt fysisk liv (ikke englene) både planter og dyr, og ikke minst de unaturlige dyreartene som ble frambragt av Lucifer, Dinosaurerne. Jorden gikk inn i en nedfrost tilstand, en is-død. Hele overflaten var vann og i en frosset tilstand.

For det andre, den store dommen i tiden med Noah og syndefloden. Den var voldsom men kun lokal og dekket Midt-Østen og enkelte nærliggende områder. Se min artikkel om dette her på nettsiden.

Og for det tredje, dommen over byene Sodoma og Gomorra ved ild som regnet ned fra himmelen, like etter at Gud hadde reddet ut Lot og familien ved englers hjelp.

Legg merke til det bestemte fortids-begrepet i 2 Pet. 3, 5 – ***«..fra eldgammel tid VAR himler og en jord som ble til ved Guds ord...».***

Jorden hadde en fortid, en historie, FØR 1. Mos. 1, 2 nevner en øde og mørk og tom jord, med en overflate av kun vann. En svær ødeleggelse hadde funnet sted.

I vers 3 kommer så solen inn i den bane som den nå har i det Gud talte inn den første dagen i sin skapelse ETTER katastrofen : Det bli lys! Og det ble så.

Fra og med dette verset ser vi en fortløpende skapelsesprosess, som i sin natur er en vesentlig restaurerings-gjerning fra Guds side.

Den frosne jord tines opp, og plantefrø som hadde ligget nedfrosset i X antall år, millioner av år, fikk liv og skjød opp med friske skudd og jorden fikk sin grønne frodighet tilbake.

Denne skaper-akt er faktisk å regne som det første bibelske forbilde på Jesu oppstandelse fra de døde. Men har en mystisk form og ikke lett å få øye på.

Det var ikke en ny jord Gud utførte sin skapelse av mennesket på, **men en restaurert gammel jord som fikk oppstå fra de døde**, fra sin is-død og mørke, og ble bolig for menneskeheten.

Som allerede nevnt, det er nettopp derfor at vitenskapen kan fastslå at fossil-funnene er mange millioner år gamle. Mennesket og Dinosaurerne har ALDRI levd på samme tid. De sistnevnte er fra den før-adamittiske tidsalder da englene bebodde den gamle jord.

DE GAMMELTESTAMENTLIGE PROFETENE OM LUCIFERS OPPRØR OG DOM

I Salme 148, 2-5 finner vi nevnt det som skjedde da Gud skapte universet (himlene) og den gamle jord – og englene nevnes:

«Lov ham (Herren), alle hans engler! Lov ham, hele hans hær!

3: Lov ham, sol og måne! Lov ham, alle lysende stjerner!

4: Lov ham, dere himlenes himler, og dere vann som er over himlene!

5: De skal love Herrens navn, for han bød, og de ble skapt.»

Merk følgende: Vers 5 innebærer at hele universet ble skapt i én handling eller befaling fra Gud. Universet holdes sammen av det vi kaller Loven om Tyngdekraft, på engelsk The Law of Gravity. Denne kraften holder orden på stjerner og planeter og måner slik at de holder en fast stilling i de baner de enkelte har. De små planetene holdes i bane av de som er større.

Det som er viktig å forstå i dette, er at det ville være umulig for månen å eksistere uten en jord, og det er umulig for jorden å eksistere uten en sol, og for solen å eksistere uten vår galakse, kalt Melkeveien, og Melkeveien kunne ikke eksistert om det ikke også fantes mange andre galakser. Derfor er det at jeg sier at universet måtte ha blitt skapt i en enkelt skaperakt, som vi leste: Han bød og de ble skapt.

Av profetene er det særlig Jesaja og Esekiel som legger ut om Lucifers fall og hans onde hovmod imot Gud.

Jes. 14, 12-15 sier følgende:

«Hvor du er falt ned fra himmelen, du strålende stjerne, du morgenrødens sønn! Hvor du er felt til jorden, du som slo ned folkeslag!

13: Det var du som sa i ditt hjerte: Til himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner vil jeg reise min trone. Jeg vil ta sete på tingfjellet i det ytterste nord.

14: Jeg vil stige opp over skyenes topper, jeg vil gjøre meg lik Den Høyeste.

15: Nei, til dødsriket skal du støtes ned, til hulens dypeste bunn.»

Vers 12 med uttrykket 'du strålende stjerne' henviser til Lucifer hvis navn betyr 'Lys bærer'.

Vers 13 viser at denne falne engelen begjærer å overta tronen i himmelen. Han vil ha Sønnens plass hos Gud. Disse versene taler ikke om noe vanlig menneske. Det er umulig for et menneske og 'ta seg vei opp i himmelen til Guds trone'.

Eller som i vers 14: **'Jeg vil gjøre meg lik Den Høyeste'** – men det er ikke utenkelig at engelen Lucifer kunne ha slike hovmodstanker. Denne store engelen fikk ikke samme skjebne som de falne engler som Peter nevner, og som er i varetekt i mørkets huler (Tartarus, dødsriket) – for vi finner jo at han beveget seg fritt omkring og kom til Jesus ute i ørkenen da han fastet.

Det er mange selvoppnevnte eksperter som forsøker å rakke ned på både Jesajas' og Esekiels ord om denne falne stor-engel Lucifer. De vet ikke hva de snakker om. Internett er fullt av artikler, særlig av engelsktalende skribenter, som prøver å slette over Lucifers fall. Alt de oppnår er å ufarliggjøre Satan og prøve å gjøre ham til en myte som er oppdiktet av oss mennesker. Hvor ytterst dumt.

Esekiel 28, 12-15 gir en detaljert beskrivelse av Lucifers vesen fra før han falt i sin hovmod-synd. Han kalles her for kongen av Tyrus.

«Stem i en klagesang over Tyrus' konge og si til ham: Så sier Herren Herren: Du var seglet på den velordnede bygning, full av visdom og fullkommen i skjønnhet!

13: I Eden, Guds hage, bodde du. Kostbare stener dekket deg: Kameol, topas, diamant, krysolitt, onyks, jaspis, safir, karfunkel og smaragd, og gull. Dine trommer og fløyter var i fullt arbeid hos deg. Den dag du ble skapt stod de rede.

14: Du var en salvet kjerub med dekkende vinger, og jeg satte deg på Guds hellige fjell. Der gikk du omkring blant skinnende stener.

15: Ustraffelig var du i din ferd fra du var skapt, til det ble funnet urettferdighet hos deg».

Edens hage i vers 13, var et sted på Den gamle Jord i før-adamittisk tid, og ikke den samme som kom i den restaurerte jord der Gud lot Adam og Eva holde til.

Merk vers 15: Gud taler ved profeten og laster bare én spesiell engel. Han må være en helt spesiell personlighet og i en absolutt særstilling før fallet. Peter nevner de øvrige engler over ett, og nevner ikke Lucifer i det hele tatt. Jesus fortalte nok Peter om sitt møte med Satan ute i ørkenen, og at Satan ikke var noen hvem-som-helst blant de falne englene. Kong Tyrus, som var en vanlig menneskelig hersker, kunne absolutt ikke betegnes slik profeten gjør i vers 15 – for personen i vers 15 var en som Gud hadde SKAPT. Han var altså ikke født av noen kvinne. Han var en engel. Artikler som motsier Jesaja og Esekiel i denne saken er altså helt ute på viddene, og kommer med løgnaktig framstilling.

Paulus ble den Guds apostel og profet som sist har fått uttale seg på Herrens vegne. Og i forbindelse med skaperordenen og alle tings beskaffenhet peker Paulus rett på Jesus, og sier – litt omskrevet: **Det er han som eier og styrer alt dette!**

Kol. 1, 16-19 sier alt:

«For i ham (Jesus) er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige, enten det er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter. Alt er skapt ved ham og til ham.

17: Han er før alle ting, og alt består ved ham. (Han styrer

alle ting).

18: Og han er hodet for legemet, som er menigheten. Han er opphavet, den førstefødte av de døde, for at han i alt skal være den fremste.

19: For det var Guds vilje å la hele sin fylde ta bolig i ham.»

Men Åp. 20, 10-14 viser at Satan og alle onde makter blir tilintetgjort for all evighet.

Vers 10: Og djevelen som forførte dem (ref. vers 7-9), ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor også dyret og den falske profet var. Og de skal pines dag og natt i all evighet.

Men i vers 14 endres straffen over til å bli en tilintetgjørelse, og ikke straff med 'evig pine':

«Og døden og dødsriket ble kastet i ildsjøen. Dette er den annen død: Ildsjøen.»

Dette (Ildsjøen) er en endelig slutt på all død og all pine, det er som om de aldri hadde eksistert. Det ene oppslukes av det andre, og går tilbake til en null-eksistens. Dette er det som i epistlene til Paulus blir kalt for fortapelse. Altså, det finnes ikke noe brennende evig helvete for ikke-troende, dette inkludert selveste Satan. Han vil bli tilintetgjort, og kommer aldri tilbake og kan plage noen eller forårsake onde ting.

Åp. 21, 1-2 gjelder en tredje skapelses-akt fra Gud, der jorden igjen skal restaureres. Dette skjer etter at Gud har henrettet Antikrist (dyret), Den falske Profet og Satan. Det ondes innflytelse har blitt fjernet.

Det vesentlige er nå at Gud lar sitt Nye Jerusalem komme dalende ned fra himmelen i en enorm lysende kube-form og plasseres for å markere Guds nærvær og styring. Vers 3

utroper: ***Se Guds bolig er hos menneskene...***

Vers 1 er mektig:

«Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var veket bort, og havet er ikke mer.»

Og om Det nye Jerusalem har Bibelen ganske mirakuløse ordelag, i vers 23:

«Staden trenger ikke lys fra solen eller månen. For Guds herlighet opplyser staden, og Lammet (Jesus Kristus) er dens lys.»